

İSA PEYGAMBERİN MESAJI

Gerhard Nehls

Uzun yıllar önce, telefon, e-mail, faks makinesi veya iPad ve Smart Phone gibi hızlı ve etkili iletişim araçları icat edilmeden önce, haberler ya da mesajlar mektuplara yazılıp postalanırdı. Bunların hedefine ulaşması için günler ve hatta haftalar ve aylar geçirdi.

Mesajlar sadece bir kişiden başka bir kişiye gönderilmezdi. Tanrı da seçtiği özel kişiler aracılığıyla insanlara haberler gönderirdi. Gerçekten de dünyayı yaratmış ve düzenlemiş olan Tanrı'nın, kendisini açıklamak için ve insanlara Yaratıcıları olan Tanrı'yla uyum içinde yaşamak için ne yapmaları gerektiğini bildirmek amacıyla buyruklar göndermesi beklenmez mi?

İnsanlara bildirmek üzere Tanrı'dan mesajlar alan böyle kişilere "peygamber" denirdi. İbranice'de ve Arapça'da "Nebi" olarak bilinen bu sözcüğün tam anlamı "haberci" dir.

Yahudiler, Hristiyanlar ve Müslümanlar Tanrı'dan gelen mesajları insanlara bildiren bu habercilerin kim oldukları konusunda aşağı yukarı anlaşılır. Bunlar arasında Nuh, İbrahim, Musa, İlyas, Eyüp ve Davud vardır. Müslümanlar İsa'yı "peygamber" olarak adlandırırken, Yahudiler bunu reddederler. İlginç olan şey şudur ki, Müslümanlar İsa'yı peygamber olarak adlandırdıkları halde, Kuran'da O'nun getirdiği mesajın ne olduğu yazmaz. O'nun mesajının ne olduğunu sadece İncil'de bulabilirsiniz.

İSA PEYGAMBERİN GETİRDİĞİ MESAJ NEDİR?

İsa karmaşık teolojik konuları veya derin felsefi konuları öğretmedi. İnsanlarla çok basit, herkesin anlayabileceği bir dille konuştu.

"İsa onlara benzetmelerle birçok şey anlattı. 'Bakın' dedi, 'Ekincinin biri tohum ekmeye çıktı. Ektiği tohumlardan kimi yol kenarına düştü. Kuşlar gelip bunları yedi. Kimi, toprağı az, kayalık yerlere düştü; toprak derin olmadığından hemen filizlendi. Ne var ki, güneş doğunca kavruldular, kök salamadıkları için kuruyup gittiler. Kimi, dikenler arasına düştü. Dikenler büyüdü, filizleri boğdu. Kimi ise iyi toprağa düştü. Bazısı yüz, bazısı altmış, bazısı da otuz kat ürün verdi. Kulağı olan işitsin.'"

"Şimdi ekinciyle ilgili benzetmeyi siz dinleyin. Kim göksel egemenlikle ilgili sözü işitir de anlamazsa, kötü olan gelir, onun yüreğine ekileni söker götürür. Yol kenarına ekilen tohum işte budur. Kayalık yerlere ekilen ise işittiği sözü hemen sevinçle kabul eden, ama kök salamadığı için ancak bir süre dayanan kişidir. Böyle biri Tanrı sözünden ötürü sıkıntı ya da

zulme uğrayınca hemen sendeleyip düşer. Dikenler arasında ekilen de şudur: Sözü işitir, ama dünyasal kaygılar ve zenginliğin aldatıcılığı sözü boğar ve ürün vermesini engeller. İyi toprağa ekilen tohum ise, sözü işitip anlayan birine benzer. Böylesi elbette ürün verir, kimi yüz, kimi altmış, kimi de otuz kat.”

(Matta 13:3-9, 18-23)

DİNLEYİCİLERİNİN YANIT VERMEDEKİ İSTEKSİZLİĞİNİ FARK EDİNCE SON NOKTAYI KOYDU

“Böylece Yeşaya'nın peygamberlik sözü onlar için gerçekleşmiş oldu: 'Duyacak duyacak, ama hiç anlamayacaksınız, bakacak bakacak, ama hiç görmeyeceksiniz! Çünkü bu halkın yüreği duygusuzlaştı, kulakları ağırlaştı. Gözlerini kapadılar. Öyle ki, gözleri görmesin, kulakları duymasın, yürekleri anlamasın Ve bana dönmesinler. Dönselerdi, onları iyileştirirdim.'”

(Matta 13:14-15)

“Bunun için, nasıl dinlediğinize dikkat edin. Kimde varsa, ona daha çok verilecek. Ama kimde yoksa, kendisinde var sandığı bile elinden alınacak.”
(Luka 8:18)

İSA GERÇEKLERİ BENZETMELERLE ANLATTI

İsa şu benzetmeyi anlattı: “Adamın birinin bağında dikili bir incir ağacı vardı. Adam gelip ağaçta meyve aradı, ama bulamadı. Bağcıya, 'Bak' dedi, 'Ben üç yıldır gelip bu incir ağacında meyve arıyorum, bulamıyorum. Onu kes. Toprağın besinini neden boş yere tüketsin?' Bağcı, 'Efendim' diye karşılık verdi, 'Ağacı bir yıl daha bırak, bu arada ben çevresini kazıp gübreleyeyim. Gelecek yıl meyve verirse, ne iyi; vermezse, onu kesersin.'”

(Luka 13:6-9)

İsa böyle benzetmelerde tarım üzerine dersler vermek istemedi. İnsanlarla, anlayabilecekleri resimleri veya simgeleri kullanarak konuştu.

Başka bir benzetmede İsa şunları açıkladı:

“Ben asmayım, siz çubuklarsınız. Bende kalan ve benim kendisinde kaldığım kişi çok meyve verir. Bensiz hiçbir şey yapamazsınız. Bir kimse

bende kalmazsa, çubuk gibi dışarı atılır ve kurur. Böylelerini toplar, ateşe atıp yakarlar. Eğer bende kalırsanız ve sözlerim sizde kalırsa, ne isterseniz dileyin, size verilecektir. Babam çok meyve vermenizle yüceltilir. Böylelikle öğrencilerim olursunuz. Baba'nın beni sevdiği gibi, ben de sizi sevdim. Benim sevgimde kalın. Eğer buyruklarımı yerine getirirseniz sevgimde kalırsınız, tıpkı benim de Babam'ın buyruklarını yerine getirdiğim ve sevgisinde kaldığım gibi... Bunları size, sevincim sizde olsun ve sevinciniz tamamlansın diye söyledim. Benim buyruğum şudur: Sizi sevdiğim gibi birbirinizi sevin. Hiç kimsede, insanın, dostları uğruna canını vermesinden daha büyük bir sevgi yoktur. Size buyurduklarımı yaparsanız, benim dostlarım olursunuz. Artık size kul demiyorum. Çünkü kul efendisinin ne yaptığını bilmez. Size dost dedim. Çünkü Babam'dan bütün işittiklerimi size bildirdim.”

(Yuhanna 15:5-15)

İsa nasıl bir meyveden bahsediyor? Kutsal Kitap'ta bir yerde bu meyvenin sevgiyi, sevinci, barışı, sabrı, şefkati, iyiliği, imanı, nezaketi ve öz denetimi (Galatyalılar 5:23) içerdiğini okuyoruz. Sadece kötüler ve aptal kişiler yaşamlarında bu meyvelerin olmasını istemezler.

Başka bir benzetme, Tanrı'nın yoldan sapanlar için duyduğu merhameti anlatır:

İsa, “Bir adamın iki oğlu vardı” dedi. “Bunlardan küçüğü babasına, ‘Baba’ dedi, ‘Malından payıma düşeni ver bana.’ Baba da servetini iki oğlu arasında paylaştırdı. “Bundan birkaç gün sonra küçük oğul her şeyini toplayıp uzak bir ülkeye gitti. Orada sefahat içinde bir yaşam sürerek varını yoğunu çarçur etti. Delikanlı her şeyini harcadıktan sonra, o ülkede şiddetli bir kıtlık baş gösterdi, o da yokluk çekmeye başladı. Bunun üzerine gidip o ülkenin vatandaşlarından birinin hizmetine girdi. Adam onu, domuz gütmek üzere otlaklarına yolladı. Delikanlı, domuzların yediği keçiboynuzlarıyla karnını doyurmaya can atıyordu. Ama hiç kimse ona bir şey vermedi. Akli başına gelince şöyle dedi: ‘Babamın nice işçisinin fazlasıyla yiyeceği var, bense burada açlıktan ölüyorum. Kalkıp babamın yanına döneceğim, ona, Baba diyeceğim, Tanrı'ya ve sana karşı günah işledim. Ben artık senin oğlun olarak anılmaya layık değilim. Beni işçilerinden biri gibi kabul et.’ “Böylece kalkıp babasının yanına döndü. Kendisi daha uzaktayken babası onu gördü, ona acıdı, koşup boynuna sarıldı ve onu öptü. Oğlu ona, ‘Baba’ dedi, ‘Tanrı'ya ve sana karşı günah

işledim. Ben artık senin oğlun olarak anılmaya layık değilim.’ Babası ise kölelerine, ‘Çabuk, en iyi kaftanı getirip ona giydirin!’ dedi. ‘Parmağına yüzük takın, ayaklarına çarık giydirin! Besili danayı getirip kesin, yiyelim, eğlenelim. Çünkü benim bu oğlum ölmüştü, yaşama döndü; kaybolmuştu, bulundu.’ Böylece eğlenmeye başladılar.”

(Luka 15:21-24)

Tıpkı bu hikâyedeki kurallara uymayan isyankâr oğulun yaptığı gibi bizim de aklımızı başımıza toplamamız gerekiyor. Oğul yanlış davranışları için babasına bir bedel ödeme girişiminde bulunmadı; zaten isteseydi de bunu veremezdi. Babası da ondan böyle bir şey beklemedi. Dik başlı oğul sadece eve gitmek istedi ve gitti. “En iyi kaftan” suçların örtülmesini, “yüzük” babanın oğlunu aileye kabul etmesini ve “çarıklar” oğulun artık yine özgür bir adam olduğunu (çünkü o zamanlar köleler çıplak ayakla gezerlerdi) simgeliyorlar. Buradaki ilke başka bir hikâyedeki ilkeyle aynıdır:

“Tefeciye borçlu iki kişi vardı. Biri beş yüz, öbürü de elli dinar borçluydu. Borçlarını ödeyecek güçte olmadıklarından, tefeci her ikisinin de borcunu bağısladı. Buna göre, hangisi onu çok sever?”

(Luka 7:41-42)

İSA YANLIŞ KAVRAMLARI DÜZELTTİ

Bağıslama hak edilemez ve kazanılamaz. Bu her zaman Tanrı’nın kendisini içtenlikle arayanlara ve bunu yürekten arzulayanlara ve isteyenlere bir armağandır. Birbirine benzer hikâyeler, Tanrı’nın merhametini tekrar tekrar anlatırlar:

Bunun üzerine İsa onlara şu benzetmeyi anlattı: “Sizlerden birinin yüz koyunu olsa ve bunlardan bir tanesini kaybetse, doksan dokuzu bozkırda bırakarak kaybolanı bulana dek onun ardına düşmez mi? Onu bulunca da sevinç içinde omuzlarına alır, evine döner; arkadaşlarını, komşularını çağırıp onlara, ‘Benimle birlikte sevinin, kaybolan koyunumu buldum!’ der. Size şunu söyleyeyim, aynı şekilde gökte, tövbe eden tek bir günahkâr için, tövbeyi gereksinmeyen doksan dokuz doğru kişi için duyulandan daha büyük sevinç duyulacaktır.”

(Luka 15:3-7)

Bir çoğumuz büyük olasılıkla Tanrı’yı bu açıdan görmemiştir. İşlediğimiz günahlar için Tanrı’ya cezamızı ödememiz gerektiğini öğrenmişizdir. Ama Tanrı’nın asıl istediği şey bizim sevgimizdir, bizim yüreğimizdir! Benzetmedeki “borcu olan” iki adamın da borcunu ödeyemediğini okuruz. Bir günah, bir kere işlendikten sonra, geri dönüş yoktur. İşlediğimiz

günahları bir şekilde telâfi edebileceğimizi sanmak, Tanrı'nın doğruluğu ve kutsallığı konusunda yapılan muazzam bir yanlış anlama ve yanlış değerlendirmedir. Bu nedenle bizler Tanrı'nın bizim için yaptıklarına tamamen bağımlıyızdır! İsa'nın bu konuda neler dediğini duymak için son benzetmeye bakalım:

Kendi doğruluklarına güvenip başkalarına tepeden bakan bazı kişilere İsa şu benzetmeyi anlattı: "Biri Ferisi, öbürü vergi görevlisi iki kişi dua etmek üzere tapınağa çıktı. Ferisi ayakta kendi kendine şöyle dua etti: 'Tanrım, öbür insanlara -soygunculara, hak yiyenlere, zina edenlere- ya da şu vergi görevlisine benzemediğim için sana şükrederim. Haftada iki gün oruç tutuyor, bütün kazancımın ondalığını veriyorum.' Vergi görevlisi ise uzakta durdu, gözlerini göğe kaldırmak bile istemiyordu, ancak göğsünü döverek, 'Tanrım, ben günahkâra merhamet et' diyordu. Size şunu söyleyeyim, Ferisi değil, bu adam aklanmış olarak evine döndü. Çünkü kendini yücelten herkes alçaltılacak, kendini alçaltan ise yüceltilecektir."

(Luka 18:10-14)

Ferisi, Yahudi toplumunda son derece büyük saygınlığı olan bir din bilginiydi. Tanrı'nın Yasası'nı ihlal etmemek için yaşamında çok sıkı bir disipline sahipti. Ama böyle yaşayarak kendi başarılarıyla kendini yüceltme hatasına düşerdi: oruç tutmak, zekât vermek ve benzeri gibi eylemlerle Tanrı tarafından kabul edileceğini düşünürdü. İsa şöyle açıkladı:

Siz de böylece, size verilen buyrukların hepsini yerine getirdikten sonra, "Biz değersiz kullarız; sadece yapmamız gerekeni yaptık" deyin. (Luka 17:10)

FARKINDA OLMAYABİLECEĞİMİZ BAŞKA BİR NOKTA

Kim olduğumuz ve ne olduğumuz için kabul görmeyi beklememiz doğamızın bir parçasıdır. Övülmeyi severiz.

O da onlara şöyle dedi: "Siz insanlar önünde kendinizi temize çıkarıyorsunuz, ama Tanrı yüreğinizi biliyor. İnsanların gururlandıkları ne varsa, Tanrı'ya iğrenç gelir."

(Luka 16:15)

İSA'YA BİR KERESİNDE EN ÖNEMLİ YASANIN NE OLDUĞU SORULDUĞUNDA ŞÖYLE YANIT VERDİ:

İsa ona Şu karşılığı verdi: ""Tanrın Rab'bi bütün yüreğinle, bütün canınla ve bütün aklınla seveceksin.' İŞte ilk ve en önemli buyruk budur. İlkine benzeyen ikinci buyruk da Şudur: 'Komşunu kendin gibi seveceksin.' Kutsal Yasa'nın tümü ve peygamberlerin sözleri bu iki buyruğa dayanır."

(Matta 22:37-40)

Eğer sevgi ilişkisi içinde yaŐıyorsak, boyun eğmek bizim için bir sevinç ve ayrıcalık olur. İsa bize Tanrı'yı sevmeyi ve O'ndan korkmayı öğretirken aynı zamanda insanın bize ne dediğinden ve ne yaptığından korkmamamız gerektiğini söyledi:

"Benden ötürü valilerin, kralların önüne çıkarılacak, böylece onlara ve uluslara tanıklık edeceksiniz."

(Matta 10:28)

DAHA ÖNCE BİRİSİ SANA HI ŞUNU SÖYLEDİ Mİ?

"nk beni sevdiğiniz ve Baba'dan çıkıp geldiğime iman ettiğiniz için Baba'nın kendisi sizi seviyor."

(Yuhanna 16:27)

"Bana hizmet etmek isteyen, ardımdan gelsin. Ben neredeysem bana hizmet eden de orada olacak. Baba, bana hizmet edeni onurlandıracaktır."

(Yuhanna 12:26)

TANRI'YA İMAN ETMEK, İSA'YA İMAN ETMENİN AYRILMAZ BİR PARÇASIDIR

İsa yüksek sesle, "Bana iman eden bana değil, beni gönderene iman etmiş olur" dedi. "Beni gören beni göndereni de görür. Bana iman eden hiç kimse karanlıkta kalmasın diye, dünyaya ışık olarak geldim."

(Yuhanna 12:44-46)

"Benim Baba'da, Baba'nın da bende olduğuna inanmıyor musun? Size söylediğim sözleri kendiliğimden söylemiyorum, ama bende yaşayan Baba kendi işlerini yapıyor."

(Yuhanna 14:10)

"nk Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi. Öyle ki, O'na iman edenlerin hiçbiri mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuŐsun.

Tanrı, Oğlu'nu dđnyayı yargılamak için gđndermedi, dđnya O'nun aracılığıyla kurtulsun diye gđnderdi.”

(Yuhanna 3:16-17)

“ünkü Babam'ın isteği, Oğul'u gđren ve O'na iman eden herkesin sonsuz yaşama kavuşmasıdır. Ben de bđylelerini son günde dirilteceğim.”

(Yuhanna 6:40)

“Geçici yiyecek için değil, sonsuz yaşam boyunca kalıcı yiyecek için çalışın. Bunu size İnsanoğlu verecek. Çünkü Baba Tanrı O'na bu onayı vermiştir.”

(Yuhanna 6:27)

ALDIĞIMIZ HER KARARIN BİR SONUCU VARDIR. İSA'YI İZLEDİĞİMİZ İÇİN BİZİMLE DALGA GEÇİLEBİLİR VEYA ZULMEDİLEBİLİR

“Benim adımdan tđrđ herkes sizden nefret edecek. Ama sonuna kadar dayanan kurtulacaktır.”

(Matta 10:22)

“Size sđylediđim sđzđ hatırlayın: ‘Kđle efendisinden stđn değildir.’ Bana zulmettilerse, size de zulmedecekler. Benim sđzđme uydularsa, sizinkine de uyacaklar.”

(Yuhanna 15:20)

“Sizi havra dışı edecekler. Evet, yle bir saat geliyor ki, sizi ldđren herkes Tanrı'ya hizmet ettiğini sanacak. Bunları, Baba'yı ve beni tanımadıkları için yapacaklar.”

(Yuhanna 16:2-3)

Ama İsa bizi teselli eder:

“Benim yzđmden insanlar size sđvđp zulmettikleri, yalan yere size karşı her tđrlđ kđtđ sđzđ sđyledikleri zaman ne mutlu size! Sevinin, sevinçle coşun! Çünkü gđklerdeki dđlđnđz bđyektđr. Sizden önce yaşayan peygamberlere de bđyle zulmettiler.”

(Matta 5:11-12)

TANRI'NIN ÇOCUKLARI OLDUĞUMUZ İÇİN (TANRI BİZİM BABAMIZ OLDUĞUNU DUYURUR), VE TANRI'YLA OLAN YOLCULUĞUMUZDA BİRİNİN DESTEĞİNE GEREKSİNİM DUYDUĞUMUZ İÇİN İSA ŞÖYLE DEDİ:

“Size yeni bir buyruk veriyorum: Birbirinizi sevin. Sizi sevdiğim gibi siz de birbirinizi sevin.”

(Yuhanna 13:34)

BURADA KENDİMİZİ TEST ETMET İÇİN BİR AYET

“Kim buyruklarımı bilir ve yerine getirirse, işte beni seven odur. Beni seveni Babam da sevecektir. Ben de onu seveceğim ve kendimi ona göstereceğim.”

(Yuhanna 14:21)

TANRI'NIN EGEMENLİĞİ DÜNYASAL EGEMENLİKLERDEN FARKLIDIR VE BÜYÜKÜLÜĞÜ BAŞKA DEĞERLERLE ÖLÇÜLÜR

Ama İsa onları yanına çağırıp şöyle dedi: “Bilirsiniz ki, ulusların önderleri onlara egemen kesilir, ileri gelenleri de ağırlıklarını hissettirirler. Sizin aranızda böyle olmayacak. Aranızda büyük olmak isteyen, ötekilerin hizmetkârı olsun. Aranızda birinci olmak isteyen, ötekilerin kulu olsun.”

(Matta 20:25-27)

DİNİ KURALLARA DIŞTAN BOYUN EĞMEK YARARSIZDIR

İsa, halkı yine yanına çağırıp onlara, “Hepiniz beni dinleyin ve şunu belleyin” dedi. “İnsanın dışında olup içine giren hiçbir şey onu kirletemez. İnsanı kirleten, insanın içinden çıkmadır.”

O da onlara, “Demek siz de anlamıyorsunuz, öyle mi?” dedi. “Dışarıdan insanın içine giren hiçbir şeyin onu kirletemeyeceğini bilmiyor musunuz? Dıştan giren, insanın yüreğine değil, midesine gider, oradan da helaya atılır.” İsa bu sözlerle, bütün yiyeceklerin temiz olduğunu bildirmiş oluyordu. İsa şöyle devam etti: “İnsanı kirleten, insanın içinden çıkmadır. Çünkü kötü düşünceler, fuhuş, hırsızlık, cinayet, zina, açgözlülük, kötülük,

hile, sefahat, kıskançlık, iftira, kibir ve akılsızlık içten, insanın yüreğinden kaynaklanır. Bu kötülüklerin hepsi içten kaynaklanır ve insanı kirletir.”

(Matta 7:14-16, 18-23)

İsa bu nedenle din bilginlerini azarladı:

“Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Bardağın ve çanağın dışını temizlersiniz, oysa bunların içi açgözlülük ve taşkınlıkla doludur.”

(Matta 23:25)

Dini uygulamalar çoğunlukla nelerin yenilebileceği ve dini olarak nasıl temizlenmesi gerektiği konularındadır. Buna tam karşıt olacak bir şekilde İsa şöyle dedi:

“Ne mutlu yüreği temiz olanlara! Çünkü onlar Tanrı'yı görecekler.”

(Matta 5:8)

İsa, insanlarla ve Tanrı ile olan ilişkimiz hakkında bazı konuları ele aldı. O'nun sözleri aklımızı ve yüreğimizi alt üst eder.

İSA DOĞRULUK KONUSUNDA ŞUNLARI ÖĞRETTİ:

“Yine atalarımıza, ‘Yalan yere ant içmeyeceksin, ama Rab'bin önünde içtiğin antları yerine getireceksin’ dediğini duydunuz. Oysa ben size diyorum ki, hiç ant içmeyin: Ne gök üzerine, çünkü orası Tanrı'nın tahtıdır; ne yer üzerine, çünkü orası O'nun ayak taburesidir; ne de Yeruşalim üzerine, çünkü orası Büyük Kral'ın kentidir.

‘Evet’iniz evet, ‘hayır’ınız hayır olsun. Bundan fazlası Şeytan'dandır.”

(Matta 5:33-35, 37)

SEVGİ, TANRI’NIN NİTELİKLERİNDEN BİRİDİR. İSA BİZE BÖYLE BİR SEVGİNİN NASIL OLDUĞUNU ÖĞRETİR

‘Komşunu seveceksin, düşmanından nefret edeceksin’ dediğini duydunuz. Ama ben size diyorum ki, düşmanlarınızı sevin, size zulmedenler için dua edin. Öyle ki, göklerdeki Babanız'ın oğulları olasınız. Çünkü O, güneşini hem kötülerin hem iyilerin üzerine doğdurur; yağmurunu hem doğruların hem eğrilerin üzerine yağdırır. Eğer yalnız sizi sevenleri severseniz, ne ödülünüz olur? Vergi görevlileri de öyle yapmıyor

mu? Yalnız kardeşlerinize selam verirseniz, fazladan ne yapmış olursunuz? Putperestler de öyle yapmıyor mu? Bu nedenle, göksel Babanız yetkin olduğu gibi, siz de yetkin olun.”

(Matta 5:43-48)

DİNDARLIK VE DUA HAKKINDA

“Doğruluğunuzu insanların gözü önünde gösteriş amacıyla sergilemekten kaçının. Yoksa göklerdeki Babanız'dan ödül alamazsınız. Bu nedenle, birisine sadaka verirken bunu borazan çaldırarak ilan etmeyin. İkiyüzlüler, insanların övgüsünü kazanmak için havralarda ve sokaklarda böyle yaparlar. Size doğrusunu söyleyeyim, onlar ödülleri almışlardır. Siz sadaka verirken, sol eliniz sağ elinizin ne yaptığını bilmesin. Öyle ki, verdiğiniz sadaka gizli kalsın. Gizlice yapılanı gören Babanız sizi ödüllendirecektir.”

“Dua ettiğiniz zaman ikiyüzlüler gibi olmayın. Onlar, herkes kendilerini görsün diye havralarda ve caddelerin köşe başlarında dikilip dua etmekten zevk alırlar. Size doğrusunu söyleyeyim, onlar ödülleri almışlardır. Ama siz dua edeceğiniz zaman iç odanıza çekilip kapıyı örtün ve gizlide olan Babanız'a dua edin. Gizlilik içinde yapılanı gören Babanız sizi ödüllendirecektir. Dua ettiğinizde, putperestler gibi boş sözler tekrarlayıp durmayın. Onlar söz kalabalığıyla seslerini duyurabileceklerini sanırlar. Siz onlara benzemeyin! Çünkü Babanız nelere gereksinmeniz olduğunu siz daha O'ndan dilemeden önce bilir.”

“Bunun için siz şöyle dua edin:

'Göklerdeki Babamız,
Adın kutsal kılınsın.
Egemenliğin gelsin.
Gökte olduğu gibi, yeryüzünde de
Senin istediğin olsun.
Bugün bize gündelik ekmeğimizi ver.
Bize karşı suç işleyenleri bağışladığımız gibi,
Sen de bizim suçlarımızı bağışla.
Ayartılmamıza izin verme. Bizi kötü olandan kurtar.

Çünkü egemenlik, güç ve yücelik Sonsuzlara dek senindir! Amin.'

"Başkalarının suçlarını bağışlarsanız, göksel Babanız da sizin suçlarınızı bağışlar. Ama siz başkalarının suçlarını bağışlamazsanız, Babanız da sizin suçlarınızı bağışlamaz."

(Matta 6:1-15)

BAĞIŞLAMA VE DUA ARASINDAKİ İLİŞKİ

"Kalkıp dua ettiğiniz zaman, birine karşı bir şikâyetiniz varsa onu bağışlayın ki, göklerdeki Babanız da sizin suçlarınızı bağışlasın."

(Markos 11:25)

İSA BİZE TANRI'YA OLAN BAĞIMLILIĞIMIZ KONUSUNDA ÖĞRETTİ – VE TANRI'NIN BUNA YANIT VERME İSTEĞİ HAKKINDA

"Dileyin, size verilecek; arayın, bulacaksınız; kapıyı çalın, size açılacaktır. Çünkü her dileyen alır, arayan bulur, kapı çalana açılır. Hanginiz kendisinden ekmek isteyen oğluna taş verir? Ya da balık isterse yılan verir? Sizler kötü yürekli olduğunuz halde çocuklarınıza güzel armağanlar vermeyi biliyorsanız, göklerdeki Babanız'ın, kendisinden dileyenlere güzel armağanlar vereceği çok daha kesin değil mi?"

ORUÇ TUTMA KONUSUNDA UYARI!

"Oruç tuttuğunuz zaman, ikiyüzlüler gibi surat asmayın. Onlar oruç tuttuklarını insanlara belli etmek için kendilerine perişan bir görünüm verirler. Size doğrusunu söyleyeyim, onlar ödülleri almışlardır. Siz oruç tuttuğunuz zaman, başınıza yağ sürüp yüzünüzü yıkayın. Öyle ki, insanlara değil, gizlide olan Babanız'a oruçlu görünesiniz. Gizlilik içinde yapılanı gören Babanız sizi ödüllendirecektir."

MADDECİLİĞE VE AÇGÖZLÜLÜĞE KARŞI TUTUMUMUZ

Sonra onlara, "Dikkatli olun!" dedi. "Her türlü açgözlülüğten sakının. Çünkü insanın yaşamı, malının çokluğuna bağlı değildir."

(Luka 12:15)

“En küçük işte güvenilir olan kişi, büyük işte de güvenilir olur. En küçük işte dürüst olmayan kişi, büyük işte de dürüst olmaz. Dünyanın aldatıcı serveti konusunda güvenilir değilseniz, gerçek serveti size kim emanet eder? Başkasının malı konusunda güvenilir değilseniz, kendi malınız olmak üzere size kim bir şey verir? Hiçbir uşak iki efendiye kulluk edemez. Ya birinden nefret edip öbürünü sever, ya da birine bağlanıp öbürünü hor görür. Siz hem Tanrı'ya hem paraya kulluk edemezsiniz.”

(Luka 16:10-13)

KORKULAR VE ENDİŞELER YAŞAMIN BİR PARÇASIDIR. İSA BUNLARLA NASIL BAŞA ÇIKABİLECEĞİMİZİ ÖĞRETİYOR

Bu nedenle size şunu söylüyorum: “Ne yiyip ne içeceğiz?” diye canınız için, “Ne giyeceğiz?” diye bedeniniz için kaygılanmayın. Can yiyecekten, beden de yiyecekten daha önemli değil mi? Gökte uçan kuşlara bakın! Ne eker, ne biçer, ne de ambarlarda yiyecek biriktirirler. Göksel Babanız yine de onları doyurur. Siz onlardan çok daha değerli değil misiniz? Hangi biriniz kaygılanmakla ömrünü bir anlık uzatabilir? Yiyecek konusunda neden kaygılanıyorsunuz? Kır zambaklarının nasıl büyüdüğüne bakın! Ne çalışırlar, ne de iplik eğirirler. Ama size şunu söyleyeyim, bütün görkemine karşın Süleyman bile bunlardan biri gibi giyinmiş değildi. Bugün var olup yarın ocağa atılacak olan kır otunu böyle giydiren Tanrı'nın sizi de giydireceği çok daha kesin değil mi, ey kıt imanlılar? Öyleyse, “Ne yiyeceğiz?” “Ne içeceğiz?” ya da “Ne giyeceğiz?” diyerek kaygılanmayın. Uluslar hep bu şeylerin peşinden giderler. Oysa göksel Babanız bütün bunlara gereksinmeniz olduğunu bilir. Siz öncelikle O'nun egemenliğinin ve doğruluğunun ardından gidin, o zaman size bütün bunlar da verilecektir. O halde yarın için kaygılanmayın. Yarının kaygısı yarının olsun. Her günün derdi kendine yeter.

(Matta 6:25-34)

YAŞAMIMIZDA PEK ÇOK SEÇİM YAPARIZ. İSA YAŞAMIMIZDAKİ EN ÖNEMLİ SEÇİM HAKKINDA KONUŞUR:

“Dar kapıdan girin. Çünkü yıkıma götüren kapı geniş ve yol enlidir. Bu kapıdan girenler çoktur. Oysa yaşama götüren kapı dar, yol da çetindir. Bu yolu bulanlar azdır.”

(Matta 7:13-14)

TANRI'YA OLAN İNANCIMIZDA İKİYÜZLÜLÜK

Bana, “Ya Rab, ya Rab!” diye seslenen herkes Göklerin Egemenliği'ne girmeyecek. Ancak göklerdeki Babam'ın isteğini yerine getiren girecektir. O gün birçokları bana diyecek ki, “Ya Rab, ya Rab! Biz senin adıyla peygamberlik etmedik mi? Senin adıyla cinler kovmadık mı? Senin adıyla birçok mucize yapmadık mı?” O zaman ben de onlara açıkça, “Sizi hiç tanımadım, uzak durun benden, ey kötülük yapanlar!” diyeceğim.

“İşte bu sözlerimi duyup uygulayan herkes, evini kaya üzerine kuran akıllı adama benzer. Yağmur yağar, seller basar, yeller eser, eve saldırır; ama ev yıkılmaz. Çünkü kaya üzerine kurulmuştur. Bu sözlerimi duyup da uygulamayan herkes, evini kum üzerine kuran budala adama benzer. Yağmur yağar, seller basar, yeller eser, evi sarsar. Ev yıkılır; yıkılışı da korkunç olur.”

(Matta 7:21-27)

Dünyadaki en önemli sorun, bozuk ilişkilerdir; özellikle de bizim Tanrı'yla olan bozuk ilişkimiz. İsa bizi Tanrı'yla uzlaştırmak için geldiğini söyler. Ama O ayrıca insanlar arasındaki bozuk ilişkileri de onarmak için geldi.

EVLİLİKTE SADAKATSİZLİK

“Zina etmeyeceksin” dendiğini duydunuz. Ama ben size diyorum ki, bir kadına şehvetle bakan her adam, yüreğinde o kadınla zina etmiş olur.

(Matta 5:27-28)

GÜNAHIN CİDDİYETİYLE YÜZLEŞMEK

“Eğer sağ gözün günah işlemene neden olursa, onu çıkar at. Çünkü vücudunun bir üyesinin yok olması, bütün vücudunun cehenneme atılmasından iyidir. Eğer sağ elin günah işlemene neden olursa, onu kes

at. Çünkü vücudunun bir üyesinin yok olması, bütün vücudunun cehenneme gitmesinden iyidir.”

(Matta 5:29-39)

PEKİ YA BOŞANMAK?

İsa şu karşılığı verdi: “Kutsal Yazılar’ı okumadınız mı? Yaradan başlangıçtan ‘İnsanları erkek ve dişi olarak yarattı’ ve şöyle dedi: ‘Bu nedenle adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak.’ Şöyle ki, onlar artık iki değil, tek bedendir. O halde Tanrı’nın birleştirdiğini, insan ayırmasın.”

(Matta 19:4-6)

İsa onlara, “İnatçı olduğunuz için Musa karılarınızı boşamanıza izin verdi” dedi. “Başlangıçta bu böyle değildi. Ben size şunu söyleyeyim, karısını fuhuştan başka bir nedenle boşayıp başkasıyla evlenen, zina etmiş olur. Boşanan kadınla evlenen de zina etmiş olur.”

(Matta 19:8-9)

İSA’NIN SÖYLEDİĞİ BAĞIŞLAMA HAKKINDA:

“Yaşantınıza dikkat edin! Kardeşiniz günah işlerse, onu azarlayın; tövbe ederse, bağışlayın. Günde yedi kez size karşı günah işler ve yedi kez size gelip, ‘Tövbe ediyorum’ derse, onu bağışlayın.”

(Luka 17:3-4)

İsa’nın elçilerinden biri O’na kardeşini kaç kez bağışlaması gerektiğini sorduğunda, bağışlama konusunda cömert olduğunu düşünerek “Yedi kez mi?” diye sormuştu. İsa onu şöyle yanıtladı:

İsa, “Yedi kez değil” dedi. “Yetmiş kere yedi kez derim sana.”

(Matta 18:22)

İSA BAĞIŞLAMA KONUSUNDA DOKUNAKLI BİR ÖRNEK VERİYOR

İsa ise Zeytin Dağı’na gitti. Ertesi sabah erkenden yine tapınağa döndü. Bütün halk O’nun yanına geliyordu. O da oturup onlara öğretmeye

başladı. Din bilginleri ve Ferisiler, zina ederken yakalanmış bir kadın getirdiler. Kadını orta yere çıkararak İsa'ya, "Öğretmen, bu kadın tam zina ederken yakalandı" dediler. "Musa, Yasa'da bize böyle kadınların taşlanması buyurdu, sen ne dersin?" Bunları İsa'yı denemek amacıyla söylüyorlardı; O'nu suçlayabilmek için bir neden arıyorlardı. İsa eğilmiş, parmağıyla toprağa yazı yazıyordu. Durmadan aynı soruyu sormaları üzerine doğruldu ve, "İçinizde kim günahsızsa, ilk taşı o atsın!" dedi. Sonra yine eğildi, toprağa yazmaya başladı. Bunu işittikleri zaman, başta yaşlılar olmak üzere, birer birer dışarı çıkıp İsa'yı yalnız bıraktılar. Kadın ise orta yerde duruyordu. İsa doğrulup ona, "Kadın, nerede onlar? Hiçbiri seni yargılamadı mı?" diye sordu. Kadın, "Hiçbiri, Efendim" dedi. İsa, "Ben de seni yargılamıyorum" dedi. "Git, artık bundan sonra günah işleme!"

(Yuhanna 8:1-11)

Hepimiz Tanrı'nın günahattan nefret ettiğini biliriz. Peki, bu hikâyenin gösterdiği gibi, İsa'nın günahkârlara karşı hissettiği merhametin büyüklüğünü görüyor muyuz? O bu konuda eşsizdir. Aslında İsa hepimizin, olduğumuz gibi O'na gitmemizi bekliyor. Bir kere O'nun bağışlamasını yaşadığımız zaman, gerçekten O'nu memnun etmek isteriz ve O'nun nefret ettiği her şeye yüzümüzü döneriz.

İSA'YA BOYUN EĞMEK VE KEMDİMİZİ O'NA TESLİM ETMEK BİZİ SIKAN BİR BAĞ DEĞİLDİR, GERÇEK BİR ÖZGÜRLÜKTÜR

İsa kendisine iman etmiş olan Yahudiler'e, "Eğer benim sözüme bağlı kalırsanız, gerçekten öğrencilerim olursunuz. Gerçeği bileceksiniz ve gerçek sizi özgür kılacak" dedi.

(Yuhanna 8:31-32)

İsa, "Size doğrusunu söyleyeyim, günah işleyen herkes günahın kölesidir" dedi.

(Yuhanna 8:34)

İSA İMANIN DOĞA ÜSTÜ ÖZELLİĞİNİ AÇIKLIYOR

İsa ona şu karşılığı verdi: "Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse yeniden doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ni göremez."

(Yuhanna 3:3)

Dođal yaşamımızın fiziksel doğumla başlaması gibi, ruhsal yaşamımız da ruhsal doğumla başlar. Suçlarımız bir kere bizden uzaklaştırdıktan sonra “yeni yaşam” başlar. Tanrı’yla iletişim halinde olarak yaşamak, zamanla gúnahtan nefret etmemizi, doğruluğu seşmemizi ve bizi özgür yapan kişiye izlememizi sağlayacaktır: Yani İsa Mesih’i. Kutsal Kitap’ta yazdığı gibi:

“Birbirinize yalan söylemeyin. çünkü eski yaradılışı kötü alışkanlıklarıyla birlikte üzerinizden çıkarıp attınız; eksiksiz bilgiye erişmek için Yaradıcısı'na benzer olmak üzere yenilenen yeni yaradılışı giyindiniz.”

(Koloseliler 3:9-10)

Bu, Tanrı’nın bize Sözü aracılığıyla seslenmesini istediğimiz ve göklerdeki Babamızla yakın bir birlik içinde yaşadığımız zaman gerçekteşir.

İSA KENDİSİ HAKKINDA NE DEDİ

İSA’NIN MESAJI TANRISALDIR VE SINANABİLİR

İsa onlara, “Benim öğretim benim değil, beni gönderenindir” diye karşılık verdi.

(Yuhanna 7:16)

İSA’NIN MESAJI SONSUZA DEK KALIR

“Yer ve gök ortadan kalkacak, ama benim sözlerim asla ortadan kalkmayacaktır.”

(Matta 24:35)

İSA GÖKTEN; YANI TANRI’DAN GELDİ

“Gökten inmiş olan İnsanoğlu'ndan başka hiç kimse göğe çıkmamıştır.”

(Yuhanna 3:13)

İSA HER ZAMAN BABASINI HOşNUT EDEN şEYİ YAPMIşTIR

“Beni gönderen benimledir, O beni yalnız bırakmadı. çünkü ben her zaman O'nu hoşnut edeni yaparım.”

(Yuhanna 8:29)

İsa, "Benim yemeğim, beni gönderenin isteğini yerine getirmek ve O'nun işini tamamlamaktır" dedi.

(Yuhanna 4:34)

NEDEN İSA'YA İMAN ETMELİYİZ

"Hanginiz bana günahlı olduğumu kanıtlayabilir? Gerçeği söylüyorsam, niçin bana iman etmiyorsunuz?"

(Yuhanna 8:46)

Müslümanlar Tanrı'nın gönderdiği bütün peygamberlerinin günahsız olduğuna inanırlar. Ama bu ne Kuran'a ne de Kutsal Kitap'a göre doğru değildir. Kuran'da sadece İsa'nın günahsız veya kutsal olduğu yazar (Sure 19:19), buna karşılık Âdem'in (Sure 7:22-23), Musa'nın (Sure 28:15-16), İbrahim'in (Sure 26:82), Yunus'un (Sure 37:141-144), Davud'un (Sure 38:24-25) ve hatta Muhammed'in (Sure 40:55, 47:19, 48:12) günah işledikleri yazar.

HANGİ "İYİ İŞİ" YAPMALIYIZ?

İsa kendisi hakkında konuşarak şunu söyledi:

İsa, "Tanrı'nın işi O'nun gönderdiği kişiye iman etmenizdir" diye yanıt verdi.

(Yuhanna 6:29)

İSA'YI REDDETMEK, TANRI'YI REDDETMEK DEMEKTİR

"Sizi dinleyen beni dinlemiş olur, sizi reddeden beni reddetmiş olur. Beni reddeden de beni göndereni reddetmiş olur."

(Luka 10:16)

İSA DOĞRULAR İÇİN DEĞİL, GÜNAHKÂRLAR İÇİN GELDİ

"Nitekim İnsanoğlu, kaybolanı arayıp kurtarmak için geldi."

(Luka 19:10)

Bunu duyan İsa onlara, "Sağlamaların değil, hastaların hekime ihtiyacı var" dedi. "Ben doğru kişileri değil, günahkârları çağırmaya geldim."

(Markos 2:17)

YÜKÜ AĞIR VE YORGUN OLANLARA RAHATLIK VERMEYİ TEKLİF ETTİ

“Ey bütün yorgunlar ve yükü ağır olanlar! Bana gelin, ben size rahat veririm. Boyunduruğumu yüklenin, benden öğrenin. Çünkü ben yumuşak huylu, alçakgönüllüyüm. Böylece canlarınız rahata kavuşur. Boyunduruğumu taşımak kolay, yüküm hafiftir.”

(Matta 11:28-30)

SUS OLMADAN YAŞAM OLMAZ. RUHSAL OLARAK KONUŞACAK OLURSAK İSA RUHSAL OLARAK SUSAMIŞ OLANLARA “YAŞAM SUYUNU” TEKLİF ETTİ

Bayramın son ve en önemli günü İsa ayağa kalktı, yüksek sesle şöyle dedi: “Bir kimse susamışsa bana gelsin, içsin. Kutsal Yazı'da dendiği gibi, bana iman edenin ‘içinden diri su ırmakları akacaktır.’”

(Yuhanna 7:37-38)

“Oysa benim vereceğim sudan içen sonsuza dek susamaz. Benim vereceğim su, içende sonsuz yaşam için fışkıran bir pınar olacak.”

(Yuhanna 4:14)

O ZAMANIN YAHUDİLERİ DE OLMAK ÜZERE BİRÇOK KİŞİ İSA’YI REDDETTİ

“Ama ben sizi bilirim, içinizde Tanrı sevgisi yoktur. Ben Babam'ın adına geldim, ama beni kabul etmiyorsunuz. Oysa başka birisi kendi adına gelirse, onu kabul edeceksiniz.”

(Yuhanna 5:42-43)

O ZAMANIN GELENEĞİNE UYARAK İSA KENDİNDEN HEP ÜÇÜNCÜ ŞAHİS OLARAK BAHSETTİ. BURADA KENDİSİ HAKKINDA OLAĞANÜSTÜ BİR AÇIKLAMADA BULUNUYOR. YOKSA YALAN MI SÖYLÜYOR?

“O'na iman eden yargılanmaz, iman etmeyen ise zaten yargılanmıştır. Çünkü Tanrı'nın biricik Oğlu'nun adına iman etmemiştir. Yargı da şudur: Dünyaya ışık geldi, ama insanlar ışık yerine karanlığı sevdiler. Çünkü yaptıkları işler kötüydü. Kötülük yapan herkes ışıktan nefret eder ve

yaptıkları açığa çıkmasın diye ışığa yaklaşmaz. Ama gerçeği uygulayan kişi yaptıklarını, Tanrı'ya dayanarak yaptığını göstermek için ışığa gelir.”

(Yuhanna 3:18-21)

BAŞKA ZAMANLARDA ÇOK BASİT KONUŞTU

İsa yine halka seslenip şöyle dedi: “Ben dünyanın ışığıyım. Benim ardımdan gelen, asla karanlıkta yürümez, yaşam ışığına sahip olur.”

(Yuhanna 8:12)

İsa yüksek sesle, “Bana iman eden bana değil, beni gönderene iman etmiş olur” dedi. “Beni gören beni göndereni de görür. Bana iman eden hiç kimse karanlıkta kalmasın diye, dünyaya ışık olarak geldim.”

(Yuhanna 12:44-46)

“Ben iyi çobanım. Benimkileri tanırım. Baba beni tanıdığı, ben de Baba'yı tanıdığım gibi, benimkiler de beni tanır. Ben koyunlarımın uğruna canımı veririm.”

(Yuhanna 10:14-15)

“Ben iyi çobanım. İyi çoban koyunları uğruna canını verir.”

(Yuhanna 10:11)

İSA YAŞAMINI GÖNÜLLÜ OLARAK VERDİ

“Canımı, tekrar geri almak üzere veririm. Bunun için Baba beni sever. Canımı kimse benden alamaz; ben onu kendiliğimden veririm. Onu vermeye de tekrar geri almaya da yetkim var. Bu buyruğu Babam'dan aldım.”

(Yuhanna 10:17-18)

İSA BU DÜNYADA VE SONSUZ YAŞAMDA BAĞIŞLANDIĞIMIZA DAİR TEMENNİ VERİYOR

“Koyunlarım sesimi işitir. Ben onları tanırım, onlar da beni izler. Onlara sonsuz yaşam veririm; asla mahvolmayacaklar. Onları hiç kimse elimden kapamaz.”

(Yuhanna 10:27-28)

İSA, ÖLMÜŞ VE ÜÇ GÜN BOYUNCA MEZARDA KALMIŞ OLAN LAZAR'IN KIZ KARDEŞİNE ŞÖYLE DEDİ:

İsa ona, "Diriliş ve yaşam Ben'im" dedi. "Bana iman eden kişi ölse de yaşayacaktır. Yaşayan ve bana iman eden asla ölmeyecek. Buna iman ediyor musun?"

(Yuhanna 11:25-26)

Bunları söyledikten sonra yüksek sesle, "Lazar, dışarı çık!" diye bağırdı. Ölü, elleri ayakları sargılarla bağlı, yüzü peşkirle sarılmış olarak dışarı çıktı. İsa oradakilere, "Onu çözün, bırakın gitsin" dedi.

(Yuhanna 11:43-44)

İSA AÇIKÇA SADECE KENDİSİNİN SONSUZ YAŞAMI VEREBİLECEĞİNİ İFADE ETTİ

İsa, "Yol, gerçek ve yaşam Ben'im" dedi. "Benim aracılığım olmadan Baba'ya kimse gelemmez."

(Yuhanna 14:6)

İSA, RUHSAL GERÇEKLERİ ANLATABİLMEK İÇİN SIK SIK BENZETMELER KULLANDI

"Çünkü Tanrı'nın ekmeği, gökten inen ve dünyaya yaşam verendir."

(Yuhanna 6:33)

İsa, "Yaşam ekmeği Ben'im. Bana gelen asla acıkmaz, bana iman eden hiçbir zaman susamaz" dedi.

(Yuhanna 6:35)

"Baba'nın bana verdiklerinin hepsi bana gelecek ve bana geleni asla kovmam. Çünkü kendi isteğimi değil, beni gönderenin isteğini yerine getirmek için gökten indim. Beni gönderenin isteği, bana verdiklerinden hiçbirini yitirmemem, son gün hepsini diriltmemdir."

(Yuhanna 6:37-39)

"Yaşam veren Ruh'tur. Beden bir yarar sağlamaz. Sizlere söylediğim sözler ruhtur, yaşamdır."

(Yuhanna 6:63)

İSA ÇOK KESİN İFADELERLE KONUŞUR

İsa, "Tanrı Babanız olsaydı, beni severdiniz" dedi. "Çünkü ben Tanrı'dan çıkıp geldim. Kendiliğimden gelmedim, beni O gönderdi."

(Yuhanna 8:42)

İsa onlara, "Siz aşağıdansınız, ben yukarıdanım" dedi. "Siz bu dünyadansınız, ben bu dünyadan değilim. İşte bu nedenle size, 'Günahlarınızın içinde öleceksiniz' dedim. Benim O olduğuma iman etmezseniz, günahlarınızın içinde öleceksiniz."

(Yuhanna 8:23-24)

İSA ÖLÜMÜNDEN ÖNCE İZLEYİCİLERİNE TANRISALLIĞINA İNANMALARINI SÖYLEDİ

İsa, "Filipus" dedi, "Bunca zamandır sizinle birlikteyim. Beni daha tanımadın mı? Beni görmüş olan, Baba'yı görmüştür. Sen nasıl, 'Bize Baba'yı göster' diyorsun? Benim Baba'da, Baba'nın da bende olduğuna inanmıyor musun? Size söylediğim sözleri kendiliğimden söylemiyorum, ama bende yaşayan Baba kendi işlerini yapıyor. Bana iman edin; ben Baba'dayım, Baba da bendedir. Hiç değilse bu işlerden dolayı iman edin."

(Yuhanna 14:9-11)

KAYITLARA GEÇİRİLMİŞ OLAN BİR DUASINDA BABASIYLA KONUŞTU VE SONSUZA DEK VAR OLACAĞINI BELİRTTİ

"Baba, dünya var olmadan önce ben senin yanındayken sahip olduğum yücelikle şimdi beni yanında yücelt."

(Yuhanna 17:5)

İsa'nın annesi bir insandı ve İsa da gerçek bir insandı. Bizler gibi karnı acıkıyordu, yoruluyordu, dua etme gereksinimi duyuyordu ve üzüntü ve acı hissediyordu. Diğer taraftan O, bir bakireden doğmuş olan tek insandı, hastaları iyileştirebilirdi, ölüleri diriltebilirdi, su üstünde yürüyebilirdi, günahları bağışlayabilirdi, fırtınayı dindirebilirdi ve başka pek çok mucize yapabilirdi.

İSA'NIN BABASIYLA BENZERSİZ BİR İLİŞKİSİ VARDI

Onların hepsi, "Yani, sen Tanrı'nın Oğlu musun?" diye sordular. O da onlara, "Söylediğiniz gibi, ben O'yum" dedi.

KENDİSİYLE İLGİLİ EN SIRADIŐI AÇIKLAMAYI YAPTI

İsa, "Size doğrusunu söyleyeyim, İbrahim doğmadan önce ben varım" dedi.

(Yuhanna 8:58)

İbranice'de "Yahweh", Türkçe'de "Ben'im" anlamına gelir ve bu Tanrı'nın adıdır! İsa bu sözcüğü kullanarak Tanrı olduğunu ifade etti. Yahudi din yetkililerinin gözünde bu Tanrı'ya ortak koşmak (şirk) anlamına geliyordu ve bunun cezası ölümdü. Tanrı sonsuzdur. O'nun için "vardı", "olacak" gibi zaman kısıtlaması yoktur. O her zaman "vardır". Bu nedenle İsa'nın burada demek istediği şey şudur: "İbrahim doğmadan önce ben vardım, zaten vardım ve sonsuza dek de var olacağım!"

İSA'NIN TANRISALLIĞINI DUYURMASI O ZAMANLAR – TIPKI BUGÜN OLDUĞU GİBİ – PEK ÇOK KİŞİ İÇİN KABUL EDİLEMEZ BİR ŐEYDİ

Yahudi yetkililer O'nu taşlamak için yerden yine taş aldılar. İsa onlara, "Size Baba'dan kaynaklanan birçok iyi işler gösterdim" dedi. "Bu işlerden hangisi için beni taşlıyorsunuz?" Şöyle yanıt verdiler: "Seni iyi işlerden ötürü değil, küfür ettiğin için taşlıyoruz. İnsan olduğun halde Tanrı olduğunu ileri sürüyorsun."

(Yuhanna 10:31-33)

Tanrı, İsa'da görünür hale geldi ve senin ve benim gibi insanlar arasında yaşadı. İsa bizi cennete hazırlayarak bize olan sevgisini gösterdi. Bizden – senden ve benden – O'nun sevgisine yanıt vermemizi bekliyor!

"Baba'nın beni sevdiği gibi, ben de sizi sevdim. Benim sevgimde kalın."

(Yuhanna 15:9)

İSA BİZE OLAN SEVGİSİNİ KANITLADI

"Hiç kimsede, insanın, dostları uğruna canını vermesinden daha büyük bir sevgi yoktur."

(Yuhanna 15:13)

İSA PEK ÇOK KEZ YAKLAAN ÖLÜMÜNDEN VE BUNUN AMACINDAN BAHSETTİ

“Nitekim İnsanoğlu, hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve canını birçokları için fidiye olarak vermeye geldi.”

(Matta 20:28)

“Fidiye” bir tutukluyu serbest bırakmak için talep edilen bedeldir. İşlediğimiz günahlara Tanrı’nın kutsallığının ışığında bakıldığında, bunlardan dolayı cezayı hak ederiz. İsa bizi bu cezadan özgür kılmak için, bunun bedelini bizim yerimize ödedi. Eski Ahit’te İsraililer, suçlu kişinin suçu için “onun yerine” bir hayvan kurban ederlerdi. Ama bu kişi aynı zamanda günahını Tanrı’ya itiraf ederdi, üzüntüsünü ve gelecekte bir daha bunu yapmayacağını belirtirdi.

Yola çıkmış Yeruşalim'e gidiyorlardı. İsa önlerinde yürüyordu. Öğrencileri şaşkınlık içindeydi, ardından gelenler ise korkuyorlardı. İsa Onikiler'i yine bir yana çekip kendi başına gelecekleri anlatmaya başladı: “Şimdi Yeruşalim'e gidiyoruz” dedi. “İnsanoğlu, başkâhinlerin ve din bilginlerinin eline teslim edilecek. Onlar da O'nu ölüm cezasına çarptıracak ve öteki uluslara teslim edecekler. O'nunla alay edecek, üzerine tükürecek ve O'nu kamçılıyıp öldürecekler. Ne var ki O, üç gün sonra dirilecek.”

(Markos 10:33-34)

ÖLÜMÜYLE KARŞI KARŞIYA GELEREK DUASINDA ACI ÇEKTİ

İsa'yı hileyle tutuklayıp öldürmek için düzen kurdular.

(Matta 26:4)

DÜNYASAL OLARAK YARGILANMADAN ÖNCE İSA

İsa'nın tutuklanması, O'na karşı yapılmış dinsizce bir saldırı değildi. İsa'yı tutuklayanlar, zamanın yüksek Yahudi din bilginlerini temsil ediyorlardı. “Nasıralı Marangozun” onların dini otoritelerini tehdit etmesinden korkuyorlardı! İsa tutuklanırken, O'nun izleyicilerinden biri, bu tutuklamaya karşı koymak ve savaşmak için kılıcını çekti.

İsa ona şunu sordu:

“Yoksa Babam'dan yardım isteyemez miyim sanıyorsun? İstesem, hemen şu an bana on iki tümenden fazla melek gönderir. Ama böyle olması gerektiğini bildiren Kutsal Yazılar o zaman nasıl yerine gelir?”

(Matta 56:53-54)

“Kutsal Yazıların yerine gelmesi” sözünü anlamak için, yüzlerce yıl önce bazı olayların Eski Ahit’te peygamberler tarafından önceden bildirildiğini bilmeliyiz. Önceden söylenmiş bu olaylar, İsrail’in geleceği, zamanın sonu, son yargı, bundan da önce Mesih’in ikinci gelişi hakkındadır. İsa’nın sonsuzlukta zaten var olduğu, O’nun mucizevi doğumu, tanrısallığı, çarmıhta ölümü, ölümden dirilişi, O dünyaya gelmeden yüzlerce yıl öncesinden söylenmişti.

ÇARMIHTAYKEN BİLE İSA BAŞKALARINA ÖĞRETTİ

Kafatası denilen yere vardıklarında İsa’yı, biri sağında öbürü solunda olmak üzere, iki suçluyla birlikte çarmıha gerdiler. İsa, “Baba, onları bağışla” dedi. “Çünkü ne yaptıklarını bilmiyorlar.” O’nun giysilerini aralarında paylaşmak için kura çektiler.

(Luka 23:33-34)

DİRİLDİKTEN SONRA İKİ ELÇİSİNİ İMANLARININ AZ OLMASINDAN DOLAYI AZARLADI

İsa onlara, “Sizi akılsızlar! Peygamberlerin bütün söylediklerine inanmakta ağır davranan kişiler! Mesih’in bu acıları çekmesi ve yüceliğine kavuşması gerekli değil miydi?” dedi. Sonra Musa’nın ve bütün peygamberlerin yazılarından başlayarak, Kutsal Yazılar’ın hepsinde kendisiyle ilgili olanları onlara açıkladı.

(Luka 24:25-27)

Ama askerlerden biri O’nun böğrünü mızrakla deldi. Böğründen hemen kan ve su aktı.

(Yuhanna 19:34)

İSA GERÇEKTE DE ÇARMIHTA ÖLDÜ MÜ?

O’nu görünce, ölü gibi ayaklarının dibine yığıldım. O ise sağ elini üzerime koyup şöyle dedi: “Korkma! İlk ve son Ben'im. Diri Olan Ben'im. Ölmüştüm, ama işte sonsuzluklar boyunca diriyim. Ölümün ve ölümler diyarının anahtarları bendedir.”

(Vahiy 1:17-18)

İsa, bazılarının zannettiği gibi sadece Yahudiler için gelmedi. Şöyle dedi:

Onlara dedi ki, "Şöyle yazılmıştır: Mesih acı çekecek ve üçüncü gün ölümden dirilecek; günahların bağışlanması için tövbe çağrısı da Yeruşalim'den başlayarak bütün uluslara O'nun adıyla duyurulacak."

(Luka 24:46-47)

ÖLÜMDEN DİRİLİŞİNDE 39 GÜN SONRA İSA ELÇİLERİNİN GÖZÜ ÖNÜNDE GÖĞE ALINDI. SON SÖZLERİ ŞUNLARDI:

İsa yanlarına gelip kendilerine şunları söyledi: "Gökte ve yeryüzünde bütün yetki bana verildi. Bu nedenle gidin, bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin; onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz edin; size buyurduğum her şeye uymayı onlara öğretin. İşte ben, dünyanın sonuna dek her an sizinle birlikteyim."

(Matta 28:18-20)

Hristiyanların (Mesih İnanlılarının) herkese – burada olduğu gibi – İsa'nın mesajını anlatmak istemeleri şaşırtıcı değildir.

BU, HİKÂYENİN SONU DEĞİLDİR. İSA BU DÜNYAYA GERİ DÖNECEK

"Baba nasıl ölüleri diriltip onlara yaşam veriyorsa, Oğul da dilediği kimselere yaşam verir. Baba kimseyi yargılamaz, bütün yargılama işini Oğul'a vermiştir. Öyle ki, herkes Baba'yı onurlandırdığı gibi Oğul'u onurlandırın. Oğul'u onurlandırmayan, O'nu gönderen Baba'yı da onurlandırmaz. Size doğrusunu söyleyeyim, sözümü işitip beni gönderene iman edenin sonsuz yaşamı vardır. Böyle biri yargılanmaz, ölümden yaşama geçmiştir. Size doğrusunu söyleyeyim, ölülerin Tanrı Oğlu'nun sesini işitecekleri ve işitenlerin yaşayacakları saat geliyor, geldi bile. Çünkü Baba, kendisinde yaşam olduğu gibi, Oğul'a da kendisinde yaşam olma özelliğini verdi. O'na yargılama yetkisini de verdi. Çünkü O İnsanoğlu'dur. Buna şaşmayın. Mezarda olanların hepsinin O'nun sesini işitecekleri saat geliyor. Ve onlar mezarlarından çıkacaklar. İyilik yapmış olanlar yaşamak, kötülük yapmış olanlar yargılanmak üzere dirilecekler."

(Yuhanna 5:21-28)

İsa geri gelecek. Bu sefer kurtarmak için değil, sunduğu bağışlamayı kabul etmeyen herkesi yargılamak için gelecek. Bu nedenle O'nun gelişine hazırlanmak gerekir.

“Siz de hazır olun. Çünkü İnsanoğlu beklemediğiniz saatte gelecektir.”

(Luka 12:40)

İsa bize bunun nasıl olacağını bile söylemiştir:

“Ve sizler, İnsanoğlu'nun Kudretli Olan'ın sağında oturduğunu ve göğün bulutlarıyla geldiğini göreceksiniz.”

(Markos 14:62)

“Çünkü İnsanoğlu'nun gelişi, doğuda çakıp batıya kadar her taraftan görülen şimşek gibi olacaktır.”

(Matta 24:27)

İsa kendinden neden “Tanrı Oğlu” olarak değil de “İnsanoğlu” diyerek bahsediyor?
“İnsanoğlu” deyimini Eski Ahit'te ilk kez İ.Ö. 555 yılında kaydedildi:

“Gece görümlerimde insanoğluna benzer birinin göğün bulutlarıyla geldiğini gördüm. Eskiden beri var Olan'ın yanına doğru ilerledi, O'nun önüne getirildi. Ona egemenlik, yücelik ve krallık verildi. Bütün halklar, uluslar ve her dilden insan ona tapındı. Egemenliği hiç bitmeyecek sonsuz bir egemenlik, krallığı hiç yıkılmayacak bir krallıktır.”

(Daniel 7:13-14)

Bu ifadenin ışığında “Tanrı Oğlu” ile “İnsanoğlu” ifadeleri arasında fark olmadığını görürüz. İsa'nın sunduğu kurtuluşu alma zamanı henüz geçmedi. İsa hâlâ bekliyor. Bize bir davetiye verdikten sonra terk etti:

“İşte kapıda durmuş, kapıyı çalıyorum. Biri sesimi işitir ve kapıyı açarsa, onun yanına gireceğim; ben onunla, o da benimle, birlikte yemek yiyeceğiz.”

(Vahiy 3:20)

İNSANLAR HAYRAN OLMUŞLARDI

İsa ünlü konuşması olan “Dağdaki Vaazını” bitirdiğinde şöyle oldu (Matta 5-7):

İsa konuşmasını bitirince, halk O'nun öğretişine şaşırıp kaldı. Çünkü onlara kendi din bilginleri gibi değil, yetkili biri gibi öğretiyordu.

(Matta 7:28-29)

Görevliler, "Hiç kimse hiçbir zaman bu adamın konuştuğu gibi konuşmamıştır" karşılığını verdiler.

(Yuhanna 7:46)

Yetkiyle konuştuğu için O'nun öğretişine şaşırıp kaldılar.

(Luka 4:32)

Herkes şaşkına dönmüştü. Birbirlerine, "Bu nasıl söz? Güç ve yetkiyle kötü ruhlara çıkmalarını buyuruyor, onlar da çıkıyor!" diyorlardı.

(Yuhanna 4:36)

KURAN İSA PEYGAMBER HAKKINDA NELER SÖYLÜYOR?

İsa'nın adı Kuran'da 26 kez geçer, 9 kez de Mesih olarak anılır. Tuhaftır ki, bugün pek çok Müslüman din bilgini İsa'nın sadece Yahudilere mesaj getirdiğini iddia ederler. Kuran'da İsa'dan "*bütün insanlar için bir işaret*" olarak bahsedildiği halde (Sure 21:91). Ayrıca şunları okuruz: "*Şöyle deyin: 'Allah'a, bize indirilene, İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a, onun torunlarına indirilene, Musa'ya ve İsa'ya verilene, ve diğer nebilere verilene inandık. Bunlar arasından hiç kimseyi ayırmayız. Biz yalnız O'na / Allah'a teslim olanlarız.'*" (Sure 2:136).

Kutsal Kitap değiştiği ya da tahrif edildiği için onun "Tanrı'nın Sözü" olmadığını duyanlar, inandıkları Kuran'a karşıt bir şey söylemiş olurlar. Çünkü Kuran'da şu öğretilir: "*De ki: "Ey Kitap ehli! Tevrat'ı, İncil'i ve Rabbinizden size indirilene (Kur'an'ı) uygulamadıkça hiçbir şey üzere değilsiniz." Andolsun ki sana Rabbinden indirilen bu Kur'an onlardan çoğunun taşkınlık ve küfrünü artıracaktır. Öyle ise o kâfirler toplumu için üzülme."* (Sure 5:68). Bu sözler 7. yüzyılda yazıldılar. Bugün hâlâ mevcut olan binlerce Kutsal Kitap el yazması, 7. yüzyıldan öncesine tarihlenirler ve bugün elimizde bulunan ve dünyanın her tarafında olan Kutsal Kitap'la aralarında fark yoktur. Şüphesiz Müslüman din bilgileri böylesi bir iddiayı kanıtlamalı ve Kutsal Kitap'ın ne zaman, nasıl ve neden değiştirildiğini bize anlatmalıdırlar. Bunu kanıtlamak için bize ne söyleyebilirler?

Kuran'da açıkça şöyle yazar: "*Eğer sana indirdiğimiz şeyden şüphe içinde isen, senden önce Kitab'ı (Tevrat'ı) okuyanlara sor. Andolsun ki, sana Rabbinden hak gelmiştir. O halde sakın şüphe edenlerden olma!"* (Sure 10:94). Hangi Kitap? Kuran'dan önce verilmiş olan Kitap.

Kuran müminlere de şöyle der: "*Senden önce de ancak kendilerine vahyettiğimiz birtakım erkekleri peygamber gönderdik. Eğer bilmiyorsanız ilim sahiplerine sorun."* (Sure 21:7). Diğer bir deyişle Yahudilere ve Hristiyanlara sormaları gerekir. Kendilerine verilen mesajı değiştirmiş olan kişilere mi sormaları gerekiyordu?

Dikkat edeceğimiz gibi Kuran açıkça Müjde'nin Tanrı Sözü olduğunu ifade eder. Ayrıca "hiç kimsenin Allah'ın Sözlerini değiştiremeyeceğini" de söyler (Sure 10:64 ve 6:34).

BÜTÜN BUNLARIN DOĞRU OLDUĞUNDAN NASIL EMİN OLABİLİRİZ?

Bir kişi istediği şeylere inanabilir. Konu din olduğunda insanların nelere inanmaya hazır olduklarını görmek çok şaşırtıcıdır. Neden böyle şeylere inanırlar? Çünkü onlara böyle öğretilmiştir. Biz haklıyızdır; buna göre diğerlerinin hatalı olması gerekir. Bu noktada gerçek hakkında düşünmeye başlamamız gerekir. Tanrı'nın gerçeği, O'nun kutsallığı ve doğruluğunun bizimkiyle nasıl karşıt olduğu hakkında. Ayrıca Tanrı'nın sevgisi hakkında düşünmemiz gerekir. Bu sevgi kendisini en iyi İsa ile göstermiştir. İsa'nın kendisi hakkında dediği gibi:

“Hiç kimsede, insanın, dostları uğruna canını vermesinden daha büyük bir sevgi yoktur. Size buyurduklarımı yaparsanız, benim dostlarım olursunuz.”

(Yuhanna 15:13-14)

Tanrı'nın gerçeğine göre Tanrı'nın eskiden yaşamış peygamberlere verdiği peygamberliklerden daha iyi kanıtlar olamaz – eğer bunlar ileriki zamanlarda gerçekleşmişlerse. Musa, Davud, Yeşaya, Daniel ve diğerleri İsa Mesih'in geleceği ve O'nun yaşamı konusunda ayrıntılı peygamberliklerde bulunmuşlardır. İsa doğmadan 750, 1000 ve hatta daha uzun yıllar önce O'nun bir bakireden doğacağını söylemişlerdir. Tanrı bize bir işaret verdi. Bu işaretlerin farkına varmak bizim elimizdedir.

ZÜLKİF İSA PEYGAMBER HAKKINDA NE SÖYLEDİ?

Zülkif (Sure 21:85) İsa doğmadan 750 yıl kadar önce yaşamış ve Tanrı'nın İsrail'e göndermiş olduğu bir peygamberdi. Bu peygamberin Kutsal Kitap'taki adı Yeşaya'dır. Şu peygamberlikte bulundu:

Bundan ötürü Rab'bin kendisi size bir belirti verecek: İşte, kız gebe kalıp bir oğul doğuracak; adını İmmanuel koyacak (Yeşaya 7:14) (İmmanuel, Tanrı bizimle anlamına gelir.)

“Çünkü bize bir çocuk doğacak, bize bir oğul verilecek. Yönetim onun omuzlarında olacak. Onun adı Harika Öğütçü, Güçlü Tanrı, Ebedi Baba, Esenlik Önderi olacak.”

(Yeşaya 9:6)

Buna ek olarak İsa peygamberle ilgili olarak söylenmiş olan peygamberlikleri ve O'nun bu dünyadaki son zamanlarında gerçekleşmiş olan peygamberlikleri oku:

“İnsanlarca hor görüldü, Yapayalnız bırakıldı. Acılar adamıydı, hastalığı yakından tanıdı. İnsanların yüz çevirdiği biri gibi hor görüldü, O'na değer vermedik. Aslında hastalıklarımızı o üstlendi, acılarımızı o yüklendi. Bizse Tanrı tarafından cezalandırıldığını, vurulup ezildiğini sandık. Oysa, bizim isyanlarımız yüzünden onun bedeni deşildi, Bizim suçlarımız yüzünden o

eziyet çekti. Esenliğimiz için gerekli olan ceza O'na verildi. Bizler onun yaralarıyla şifa bulduk. Hepimiz koyun gibi yoldan sapmıştık, her birimiz kendi yoluna döndü. Yine de RAB hepimizin cezasını ona yükledi. O baskı görüp eziyet çektiyse de ağzını açmadı. Kesime götürülen kuzu gibi, kırkıcıların önünde sessizce duran koyun gibi açmadı ağzını. Acımasızca yargılanıp ölüme götürüldü. Halkımın isyanı ve hak ettiği ceza yüzünden yaşayanlar diyarından atıldı. Onun kuşağından bunu düşünen oldu mu? Şiddete başvurmadığı, ağzından hileli söz çıkmadığı halde, O'na kötülerin yanında bir mezar verildi, ama öldüğünde zengininin yanındaydı. Ne var ki, RAB onun ezilmesini uygun gördü, acı çekmesini istedi. Canını suç sunusu olarak sunarsa soyundan gelenleri görecek ve günleri uzayacak. RAB'bin istemi onun aracılığıyla gerçekleşecek. Canını feda ettiği için gördükleriyle hoşnut olacak. RAB'bin doğru kulu, kendisini kabul eden birçoklarını aklayacak. Çünkü onların suçlarını o üstlendi. Bundan dolayı ona ünlüler arasında bir pay vereceğim, ganimeti güçlülerle paylaşacak. Çünkü canını feda etti, başkaldıranlarla bir sayıldı. Pek çoklarının günahını o üzerine aldı, Başkaldıranlar için de yalvardı.”

(Yeşaya 53:3-12, bu peygamberliğin 750 yıl sonra nasıl gerçekleştiğini İncil'den, yani Yeni Ahit'ten, Luka 23:32-46'da okuyabilirsiniz.)

AYNI ŞEKİLDE KRAL DAVUD (DAVUD PEYGAMBER) PEYGAMBERLİKTE BULUNDU

“Su gibi dökülüyorum, bütün kemiklerim oynaklarından çıkıyor; yüreğim balmumu gibi içimde eriyor. Gücüm çömlek parçası gibi kurudu, dilim damağıma yapışıyor; beni ölüm toprağına yatırdın. Köpekler kuşatıyor beni, kötüler sürüsü çevremi sarıyor, ellerimi, ayaklarımı deliyorlar. Bütün kemiklerimi sayar oldum, gözlerini dikmiş, bana bakıyorlar. Giysilerimi aralarında paylaşıyor, elbisem için kura çekiyorlar.”

(Mezmur 22:14-18, bu peygamberliğin nasıl gerçekleştiğini Yuhanna 19:17-24'te okuyabilirsiniz.)

ALDIĞIMIZ KARARLARIN SONUÇLARINA KATLANMALIYIZ

Bunlar İsa'nın yaşamında ve O'nun aracılığıyla gerçekleşmiş olan pek çok peygamberlikten sadece birkaç tanesidir. Dürüst olan hiç kimse bu peygamberliklerin Tanrı tarafından gönderildiklerini reddedemezler – ya da bunların nasıl gerçekleşmiş oldukları konusunu görmezlikten gelemeler.

Tanrı'nın İsa'nın çarmıhtaki kurbanı aracılığıyla sunmuş olduğu kurtuluğu almak çok kolaydır. Tabii bunun reddedilmesi de mümkündür. Ancak Tanrı'nın yaşamımızı arıtmasına ve yaşamlarımızın Tanrısı olmasına izin vermek için bu kurtuluğu şükranla kabul etmemiz gerekir. Bunu yaparsak Tanrı'ya bölünmemiş bir yürekle hizmet etmiş oluruz! İsa'nın şu söylediklerini unutma:

İsa, "Yol, gerçek ve yaşam Ben'im" dedi. "Benim aracılığım olmadan Baba'ya kimse gelemmez."

(Yuhanna 14:6)